

ærede Medlem for Nørresundby sagde da, at han var ikke ganske sikker paa, at jeg havde Ret i særlig at nævne disse Anstalter, han fandt det bedre og naturligere at sammenligne Udgifterne til Sindssygeanstalterne med Udgifterne til Aandssvageanstalterne. Men da ogsaa denne Sammenligning beviser, hvor heldigt det er at have selvejende Institutioner, foruden at den beviser, at Aandssvageanstalterne her i Landet ikke koste saa meget, som man skulde antage, har jeg anset det for rigtigt, inden denne Sag forlader Rigsdagen, at give nogle Oplysninger i saa Henseende. Paa Finanslovsforslaget i Aar forlanges der til Sindssygeanstalten i Vordingborg 440,000 Kr., til Sindssygeanstalten i Middelfart 533,000 Kr. og til Sindssygeanstalten i Aarhus 462,000 Kr. Jeg har ikke taget Anstalten i Viborg med, fordi der i Øjeblikket paa Grund af Udvidelsen er særlige Forhold til Stede der. Nu er Forholdet, at der paa Vordingborg Sindssygeanstalt er Plads til 490 Patienter, og hver af dem koster altsaa 898 Kr., paa Middelfart Sindssygeanstalt er der Plads til 730 Patienter, og hver af dem koster 691 Kr., — det viser sig altsaa straks her, at den største Anstalt er i Stand til at bringe det bedste finansielle Resultat —, paa Anstalten i Aarhus, hvor der er Plads til 515 Patienter, koster hver af dem akkurat det samme som paa Vordingborg, nemlig 898 Kr. Heri er ikke medregnet, hvad der paa Tillægsbevillingsloven for i Aar skal gaa til Sindssygeanstalterne. Naar nu Alumnerne paa Aandssvageanstalterne kun koste 600 Kr. pr. Stk., tror jeg, enhver vil indrømme, at de selvejende Aandssvageanstalter ere billigere end Sindssygeanstalterne. Dertil kommer, at disse Aandssvageanstalter ogsaa maa svare Renter og Afdrag. Jeg staar her med den sidste Maanedsberegning fra Brejningeanstalten, hvori det oplyses, at Brejningeanstalten har i December Termin svaret 29,003 Kr. 20 Øre i Rente foruden et Afdrag paa sin Gæld af 3,141 Kr. Det vil med andre Ord sige, at, samtidig med at Brejningeanstalten har kunnet tage sine Alumner til 600 Kr. pr. Stk., har den i et Aar indbetalt til Statskassen i Rente 58,000 Kr. og i Afdrag paa sin Gæld 6,000 Kr. Derimod have vi paa Finansloven ikke opført en eneste Øre, hverken til Rente eller Afdrag, fra Sindssygeanstalter, der ere Statsanstalter. Jeg har villet give denne Oplysning, fordi jeg tror, det er i Aandssvagesagens Interesse at faa at vide, at ganske vist gives der store Beløb til Aandssvagevæsenet her

i Landet, men de Udgifter, man har til aandssvage, ere forholdsvis ikke saa store som Udgifterne til døvstumme, blinde og sindssyge. Det Tilfælde kunde jo indtræffe, at Aandssvageanstalterne et enkelt Aar maaske ikke kunde svare de store Afdrag og Renter, men det vilde der ikke være nogen Ulykke i, naar vi sammenligne dem med de andre filantropiske Anstalter. Jeg har ment det rigtigt at fremdrage disse Fakta her, inden denne Lov forlader Rigsdagen, da der desværre er Udsigt til, at der paa dette Omraade ad Aare vil blive stillet større Krav til Staten om at gøre noget for disse stakkels aandssvage.

Videre Bemærkninger skal jeg ikke gøre med Undtagelse af en Bemærkning til det ærede Medlem for Hillerød (Dinsen), der i sine Udtalelser ikom ind paa, at vi skulde gøre noget mere for at faa Folk ud fra Anstalterne og faa dem i Familiepleje. Hertil vil jeg sige, at selv om vi gerne ville gøre, hvad vi i saa Henseende kunne, tror jeg ikke, at denne Sag tager Fart, før vi faa Indenrigsministeren til at gøre noget for, at Familiepleje ikke anses for Fattighjælp. Saa længe Familiepleje har Fattighjælps Karakter, vil dette være en Hemsko for, at Familiepleje rigtig udvikler sig. Det skal jeg dog ikke komme dybere ind paa, da vi nu staa ved Sagens 3die Behandling. De Oplysninger, jeg har givet, ville nu komme til at staa i Rigsdagstidende, saa at enhver kan se, hvordan det virkelige Forhold er.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2384).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag: